

Haand Valget af de Mænd, der skulle sættes ind i et saadant Udvalg, de bedste kirkelige Repræsentanter, de bedste Læg-mænd, man kan finde, som repræsentere de forskellige Anskuelser. Jeg ønsker for mit Vedkommende, før jeg endelig tager Stude til de alvorlige Sager, det her drejer sig om, at en Udtalelse maatte kunne foreligge fra saadanne Mænd. Dette synes jeg er et Ønske, som ingen kan lægge os til Last, og jeg er glad ved at kunne tro, at den højtærede Minister heller ikke vil kunne være nogen virkelig Modstander af dette. Den højtærede Minister sagde — og det takker jeg ham for — i Gaar i sit Foredrag, at han havde ingen Hast med disse Sager, og det ved jeg ogsaa om ham. Jeg tror, det havde været rigtigere, om den højtærede Minister i Stedet for at komme med sit Forslag i Aar straks havde ladet det komme til Behandling i et kirkeligt Udvalg. Men det har alligevel sin store Betydning, at disse Forslag have været fremlagte fra den højtærede Ministers Side som hans alvorlige Mening om denne Sag. Og naar nu fra mange af os andre det Ønske fremføres: Maa dog ikke disse Forslag, inden vi endelig skulle drøfte dem, blive drøftede i et kirkeligt Udvalg, saa holder jeg mig forvisset om, at den højtærede Minister ikke for Alvor vil gøre Modstand derimod. Hvad kan der tabes derved? Et Aar eller halvandet, inden Sagen kommer frem, mere drejer det sig ikke om. Saa fik altsaa vi, der skulle endelig afgøre dette Spørgsmaal, den Vejledning, vi attraa, og saa fik de Mænd fra Kirkens Side, som have Interesse for dem, Lejlighed til at udtale sig derom. — Jeg kan ikke gaa med til det, som det ærede Medlem fra 9de Kreds (S. Jensen) i Gaar sagde: Vi behøve det ikke, Rigsdagen er jo en god Kirkekommission. Nej, det tror jeg ikke, at nogen af os vil paastaa, den er. Jeg har saa stor Respekt baade for dette høje Ting og, lad mig føje til, særlig ogsaa for det høje Folketing i kirkelig Henseende. Jeg synes, der sidder saa mange alvorligt tænkende, kirkelige Mænd i de Forsamlinger, ogsaa i Folketinget i højeste Grad. Jeg kan ikke forstaa, at de Mænd skulde sætte sig imod det, naar jeg sagde: Jeg føler mig ikke fuldt Herre over at afgøre, hvad der er det rette i denne Sag, før Mænd af særlig kirkelig Karakter have haft Lejlighed til at udtale sig derom. Hvor kan nogen fortænke os i, at vi ønske noget saadant? — Det svageste Argument mod at faa en

Kirkekommission synes jeg er dette, at vi have haft en saadan; thi at vi for 30 Aar siden have haft Mænd til at drøfte dette, afskærer dog ikke os andre fra Ønsket om og Beføjelse til nu at faa disse Sager prøvede paa kirkelig Vis.

Det, som kan siges imod det, er selvfølgelig dette: Venter Du virkelig, naar der traadte et saadant Udvalg sammen, at det saa, som der er sagt af en anden Taler, skulde kunne klare Sagen og blive enigt? Nej, det venter jeg ikke, jeg frygter for, at der kan komme megen Uenighed, og at det kan ende paa en for det paagældende Udvalg lidet lykkelig Maade. Men desuagtet siger jeg, at det er ingen Grund til paa Forhaand at sige: Vi vil ikke høre et saadant Udvalg, og give ethvert Haab om, at der kan komme noget virkelig dygtigt ud af det, naar det kun drejer sig om, at man ad den Vej skulde pausere et Aar eller to for denne Sags Ordning.

Det er disse Betragtninger, som det har været mig om at gøre at fremføre i denne Sag. Jeg ender med at takke for Lovforslagernes Fremsættelse. — Jeg maa sige, at i det Punkt afgiver jeg fra den Ytring, som, jeg tror ogsaa mere tilfældig fremførtes af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) i Slutningen af hans Foredrag, og som det ærede Medlem fra den anden Side (S. Jensen) tog ham ilde op, at det Udvalg, der tænkes nedsat, skulde begrave, lade Sagen forsvinde. Det er slet ikke saaledes, saaledes maa det ikke ses. Det Udvalg, der skulle nedsættes, skal alvorlig prøve de Forslag, her foreligger. I det Udvalg skulle vi tale med hinanden, hvorvidt den Løsning, der her foreslaas, er den rette angaaende Præstevalget, Menighedsraadens Sammensætning o. s. v. Naar man under denne Drøftelse siger, som jeg siger: jeg er rede til at tage mod Belæring andetsteds fra, dette ville vi ikke lade føre ud i Livet, uden at der kommer yderligere Bestemmelser til, — maa man fra anden Side have Øre for, at der er noget af Værdi i denne Betragtning. Og hvis man kommer til det Resultat i Udvalget at sige, at disse Bestemmelser, Ministeren har foreslaaet, kunne være gode nok, men vi ønske, at man fra anden Side skal have Lejlighed til at udtale sig — hvis man da ender sin Betænkning med Ønsket om en saadan Kommission — det er en alvorlig Drøftelse, som jeg ønsker i Udvalget og derefter videreført her i Tinget — hvis denne Drøftelses Resultat bliver, at vi rette den Anmodning til Ministeren: